

danne Blade, at man f. Ex. i Frankrig, har havt den bekjendte Moniteur Universel, som for Øvrigt nu er hørt op at være det officielle Organ og er afløst som saadant af Journal Officiel. Disse Erfaringer i Frankrig, skulde netop af allerhøieste Grad, gjøre en Person med at indrette et Organ af den Art. Det er noget af det mest Kuriose i den franske Historie, at følge, hvorledes det officielle Blad til forskjellige Tider har betegnet de samme Personer og Forhold, hvorledes f. Ex. i 1814 den samme Mand, den ene Dag betegnedes som „Usurpatoren Bonaparte“, og den næste Dag som „Hs. Majestæt Keiser Napoleon af Frankrig“. — Den Slags officielle Tidender, som ledes af den bestaaende Regering, bliver overordentlig let misbrugt til en politisk Propaganda, som ved sin skiftende Karakter virker meget demoraliserende; jeg anser det derfor, selv i vort meget rolige og sindige Samfund, for en uovennaaede uheldig Ide, om der skulde blive stiftet et Organ, der indrettedes til at være et dets Forstand, som der har været Væle om, et politisk Organ for Regeringen, hvorigjennem dens Anskuelse skulde udbredes mellem Befolkningen; og som ved almindelige journalistiske Meddelelser skulde søge at forstærke sig den Udbredelse, som er Betingelsen for, at de retslige Bekjendtgjørelser, som optages deri, faae den fornødne Udbredelse eller ikke. Det forekommer mig, at naar man ikke vil høies med det ene af de Alternativer, som ere blevne opstillede i Flertallets Forslag, saa kunde man i alt Fald ikke have stillet som det andet Alternativ dette Udgivelsen af en særlig Regerings-Avts, men saa kunde man have opstillet en Auktion, hvorved den Fordel, som Optagelsen af de officielle Bekjendtgjørelser, der udbødes til den, der vilde give mest derfor. Men her forekommer det mig netop, at der viser sig en betydelig Uklarhed i de Bestræbelser, der have affødt de foreliggende Lovforslag, og igjen i Kraft af disse Lovforslag have affødt Betænkningen med dens mangehaande principale, subsidiære og aldeles subsidiære Indstillinger: Hvad er det egentlig de Herrer ville? Ville de have nogle Penge ud af dem, den tjene for Meget, finde de, at den Berlingiske Tidende afgiver en for stor Fordel til sine Ciere, og finde de, at Staten bort-

skjenker Noget, som den ikke kunde give gratis, men som den kunde lade sig betale? Er det deres Mening at ville skabe en Statsindtægt ud af de officielle Bekjendtgjørelser? Mulig, er dette deres Mening, saa er det den simple og ligefremme Betænkning, at sætte den Ret, som er Række af Love har givet til, at disse Bekjendtgjørelser skulle indrykkes for Betaling, til Auktion. Derfor de nu skulde finde, at dette da medførte den store Mislighed, at man derved kunde komme til at skænke et saadant Privilegium til et Organ, der efter sin politiske Retning kunde være særligt for Samfundets Udvikling i det Hele, saa vilde der jo ikke være Noget til Ginder for at træffe nogle Sikkerhedsforanstaltninger i den Retning, blandt andet ved at give Ministertet den fornødne Bemyndigelse til ikke at tage imod det høieste Bud, men vælge saaledes, at dette politiske og ganske vist meget vigtige Hellsyn blev fyldestgjort. Men, dersom De allsaa ville have en Indtægt ud af dette Forhold, saa bring den Betænkning, at De sætte Sagen til Auktion, og gjør det ikke blot for Kjøbenhavn, for Berlingiske Tidendes Vedkommende, men for det hele Land. Dersom derimod deres Opgave er en anden, nemlig at skaffe de retslige Bekjendtgjørelser en saa god Udbredelse som mulig, saa skulle De helst lade det blive ved det Bestaaende, thi det maas det Hele og Store siges, at denne Form for Bekjendtgjørelser, som vi nu en Gang have faaet praktisk klar godt til. De Kundgjørelser, som man ønsker at bringe ud til den store Rreds, naaer til denne store Rreds igjennem Berlingiske Tidende, og igjennem Stiftstidenderne faae de en saadan Udbredelse, som der overhovedet i vort Land kan ventes i det Hele og Store. Der findes ganske vist nogle enkelte Undtagelser fra denne Regel, der er Stæder — man har gjentagende nævnt Ribe og Viborg Stift —, hvor Stiftstidenderne ikke længere kunne siges indenfor deres Stift at have den lokale Udbredelse, som de kunde have. Dette synes at skyldes en Mangel paa Svær og Nidkærlighed hos deres Udgivere, thi, dersom de havde sørget for i rette Tid at benytte det store Fortrin, de havde igjennem offentlige Bekjendtgjørelser, derved at de tillige havde søgt